

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. στ'. σελ. 169.)

Τὰς ταραχώδεις ἐποχὰς, περὶ ὧν διελάβομεν, διεδέχθησαν ἔτη τινα γαλήνης, ὅτε τῷ 1785, ἡ ἀπουσία τοῦ βλαδίκαι (πρίγκηπος ἐπισκόπου), Πέτρου τοῦ Α', ὅστις ἔζη περισσότερο εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Τσαρίνης Αἰκατερίνης τῆς Β' ἢ ἐν τῇ χώρᾳ, ἣν εἶχε χρέος νὰ διευθύνῃ, πρέσχε τὴν περιστάσιν τοῖς Τούρκοις ἵνα ἐπιπέσωσιν ἀπροσδοκῆτως κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου, τοῦ σκοποῦ τῶν αἰωνίων ἐπιθυμιῶν των.

Χάρις εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ βλαδίκαι καὶ κυρίως χάρις εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἀρχηγῶν Μαυροβουνίων, ὁ πασσᾶς τοῦ Σκουτάρεως, Μεχμέτ, ἡδυνήθη νὰ προχωρήσῃ, ἄνευ βολῆς, μέχρι Κεττίγνης.

Ἐφαίνετο ὅτι τὸ θάρρος τῶν ἀρχαίων συνεταίρων τοῦ Ἰβάν Ζρονόγιεβιτς καὶ τοῦ Βασιλείου εἶχεν ἐγκαταλείψει διὰ παντὸς τὸν μικρὸν τοῦτον λαόν, τὸν ποτὲ οὕτω ζηλωτὴν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτοῦ, ὅτε Πέτρος ὁ Α' ἔδραμεν ἐκ Πετροπόλεως, ἤγειρε τὴν σημαίαν τῆς ἀμύνης, ἐκήρυξε πανηγυρικῶς τὴν αὐτονομίαν τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἀπώθησε τοὺς Τούρκους πέραν τῆς χώρας.

Εἰς τοιαύτας δυσκόλους περιστάσεις ὁ διάδοχος Πέτρου τοῦ Ἀγίου, ὁ ἀνεψιός του, Πέτρος ὁ Β', ἤρξατο τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Ὑπῆρξαν ἔτι ἐν τούτοις, ἔνδοξοι ἡμέραι διὰ τοὺς Μαυροβουνίους, κατὰ τὰ ἀκόλουθα ἔτη. Ἡ Εὐρώπη εὐρίσκετο ἐν εἰρήνῃ· τὸ αἰώνιον τοῦτο ἀνατολικὸν ζήτημα, ὁπερ σήμερον ἀναφλέγεται, οὕτω πληρὲς φόβων, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαγάγῃ τὰ ἔθνη ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, εἰς τὴν ἥσαν